

Ultimul surâs

Mihail Janto

Iubirea pradă amintirii,
e soarta noastră de acum,
să nu plângi clipa despărțirii,
nici pașii vieții pe alt drum.

Rămâi așa ca altădată,
precum erai când te-am iubit,
de-ar fi să te-ntâlnesc odată,
o clipă-aș fi iar fericit.

Și dacă vrei, te-ntorci chiar mâine,
deschis-am ușile pe rând,
îți las bucata de la pâine,
ce-am împărțit-o iar în gând.

Din cea din urmă amintire,
dezmiere privirea când ai râs,
plângeam ades' de fericire
și azi de ultimul surâs...

Când adevăruri pot să doară,
ai șterge totul ce a fost,
durerea lor încet omoară
și totu-ți pare fără rost...

Autor, Mihail Janto